

Onder ons

De vaderlandse politiek heeft in het verleden vaak laten zien dat bij oplopende politieke spanningen bliksemafleiders de aandacht verleggen. Was een minister in de problemen dan maakte hij prompt een belangrijke buitenlandse reis met in zijn kielzog verslaggevers en bij voorkeur tv- en fotocamera's om over de grens blijk te geven van een grote mate van bestuurlijke zelfverzekerdheid. De boodschap voor binnenlands gebruik luidde steevast: met mij is alles in orde, zie hoe ik hier wordt gewaardeerd. Daar kunnen ze rond Het Binnenhof nog een puntje aan zuigen.

Lustrum

Met dit scenario in gedachten kwam de viering van het eerste lustrum met de Tsjechische gemeente Most als een geschenk uit de hemel vallen. Burgemeester en wethouders moesten zich in den vreemde (drie weken geleden) en het afgelopen weekeinde in eigen stad even met heel andere zaken bezighouden dan met begrotingstekorten, stelposten, bezuinigingsopdrachten, nullijn, desinvesteringen, ontslagen en kaalslag. Het was hoempapa muziek, fleurige Tsjechische danseresjes, breakdancers en rapzangers uit Meppel die in de aula van Stad en Esch brutaalweg het regime overnamen tot groeiende onvrede bij de professionele regisseur Václav Hofmann uit Most.

Het was toost voor en toost na (**zie foto**), een hapje van het buffet, op zijn tijd een toespraak met een heildronk, een biertje in een genoegelijk plaatselijk etablissement waar de burgemeester van Most Vladimir Bártil een paar Amsterdammertjes lekker liet smaken. Bruine kroegen of wat daar op lijkt, kennen ze in Most niet.

Drie weken geleden maakte wethouder Jan Oldebesten nog een zorgeloze indruk en verklaarde hij in recht uit het hart Stonecoal-English een expositie over de ontwikkeling van Meppel voor geopend, uiteraard besloten met een toost (**zie foto**).

Wethouder Rinus Scholtus was zaterdagmiddag de aangewezen persoon om een onderwijsproject te openen. Ook hij sprak keurig Engels, bewees met een woordgrap dat hij zijn klassiekers in het Beatles-repertoire kent (With a little help from my friends) en hoefde zich even niet bezig te houden met de toekomst van Stad en Esch. 's Avonds liep hij ontspannen rond en werd hem plagerig voorgehouden dat hij zo'n gelukkige indruk maakte daar in de aula van Stad en Esch aan het Zuideinde.

En dan de wethouder van buitenlandse relaties Wim Zwaan. Hij wordt zeggen wandelgangenbetreders niet echt geplaagd door zware bezuinigingen. Hij heeft weer andere zorgen aan zijn hoofd. Hij raakt zo langzamerhand een flink stuk draagvlak in het college kwijt als PvdA-wethouder doordat zijn eigen fractie schipbreuk heeft geleden. Welk smaldeel: de bende van vier of de bende van twee, steunt nog de vorige lijsttrekker van de sociaal-democraten? Als een visionair (**zie foto**) blikte hij over het met jeugd afgeladen Kerkpleintje tussen de tent van het Mondiaal Platform en het podium voor de artiesten uit Meppel en Most. Overzag hij in gedachten het strijdtoneel in zijn eigen partij? Nee, hij wierp een blik in de Europese toekomst, een zonnige ontwikkeling van het oude continent dankzij de inzet en de samenwerking van jongeren. Terwijl Zwaan een stille liet vallen om vervolgens weer aller aandacht te kunnen trekken met zijn ideologische vergezichten, keken de Tsjechische ambassadeur in ons land P.Kubernat en burgemeester Vladimir Bartl beiden een andere kant op. Was dit symbolisch? Wil de een de kant van het westen op, richting Nederland en de ander toch naar het voormalige oostblok? Er is geen verschil, zo bleek uit de woorden van de ambassadeur die op het plaveisel een spontaan interview gaf. Tijdens de lustrumviering hielden ze alle vier een of meer speeches: Peter den Oudsten, Wim Zwaan, Jan Oldebesten en Rinus Scholtus. Wethouder Harm Jan Lanjouw en zijn echtgenote genoten, geen plicht-

plegingen, luisteren naar muziek, kijken naar dans, een praatje hier, een drankje daar en dagdromen over de toekomst van het Vledder en wellicht van een nieuwe jachthaven tegenover het Westeinde als Waterpoort naar het Noorden. Het vreemde is, vatte Jan Oldebesten somber samen, dat we straks dankzij vorstelijke subsidies voor miljoenen een nieuwe jachthaven krijgen, maar voor het onderhoud van de bestaande havens en de straten er naartoe geen cent kunnen uittrekken. Op slag was de uitbundigheid waarmee de verbroedering met Most gepaard ging, verdwenen. Zaterdagavond rond half tien stond de wethouder na veel dansante zwierigheid in de Grote Kerk(!) en de aula van Stad en Esch weer met beide benen in de harde Meppeler realiteit.

